

стимулювання подальшого розвитку реального сектора економіки, диверсифікації джерел його фінансування та підтримання конкурентоспроможності на внутрішньому та зовнішньому товарних ринках ефективно функціонування нефінансових корпорацій – інститутів фінансового ринку – зумовлює стимуляційний вплив на соціально-економічний розвиток держави загалом. Саме тому, ефективно функціонування цього інституту фінансового ринку дає змогу підвищити рівень інвестиційної привабливості економіки України та забезпечити міцний фундамент для її довгострокового зростання в сучасних умовах розвитку фінансового ринку.

Бібліографія:

1. Милашко О. Г. Статистичне дослідження макроекономічних пропорцій за даними системи національних рахунків / О. Г. Милашко // Методологія статистичного забезпечення розвитку регіону: монографія / за заг. ред. канд. економ. наук, професора А. З. Підгорного. – Одеса: Атлант, 2012. – С. 92-111.

2. Підгорний А. З. Система національних рахунків: [навч. посіб.] / А. З. Підгорний, О. Г. Милашко. – Одеса: ОДЕУ, 2009. – 121 с.

3. Підгорний А. З. Міжнародна статистика: [навч. посіб.] / А. З. Підгорний, О. Г. Милашко, О. П. Русєва. – Одеса: ОНЕУ, 2012. – 162 с.

4. Статистичний щорічник України за 2014 рік [Електронний ресурс] / Державний комітет статистики України .

5. Національні рахунки України за 2013 рік: [стат. зб.] / Державна служба статистики України [Електронний ресурс].

Ольга БОГАТИНСЬКА

слухачка магістратури за спеціальністю

«Менеджмент»

(науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Здреник В.С.)

ЕФЕКТИВНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЧИННИКИ, ЩО ЇЇ ВИЗНАЧАЮТЬ

В умовах ринкового середовища аналіз інвестиційної активності й тісно пов'язаного з ним діапазону сучасної інвестиційної діяльності забезпечує підвищення не лише конкурентоспроможності підприємства, а й його темпів розвитку.

Актуальність даного питання призводить до необхідності проведення досліджень особливостей процесу планування інвестиційної діяльності, а також провадження самих інвестиційних процесів суб'єктами господарювання.

Інвестиційна діяльність в сучасних умовах вважається важливою складовою функціонування підприємств. З-поміж основних причин цього слід назвати, передусім, потребу оновлення матеріально-технічної бази для цілей з забезпечення зростання обсягів і якості продукції, що виробляється, розширення асортименту через впровадження нових та більш інноваційних видів діяльності тощо.

Загалом можна сказати, що інвестиції є досить важливою складовою сучасної економічної системи всіх країн світу і, в той же час, їх можна вважати однією з найскладніших категорій ринкової економіки, яка виступає запорукою стабільності розвитку економіки та країни в цілому.

Інвестиційна діяльність підприємства являє собою цілеспрямовано здійснюваний процес пошуку необхідних інвестиційних ресурсів, вибору ефективних об'єктів (інструментів) інвестування, формування збалансованої по обраних параметрах інвестиційної програми (інвестиційного портфеля) і забезпечення її реалізації [1].

Правильне та обґрунтоване вкладання капіталу у вигляді інвестування в ті чи інші напрями неможливе без належним чином організованого планування цього процесу. З огляду на це планування – обов'язкова умова ефективного інвестування та розвитку інвестиційної діяльності. Воно виступає основою не лише управління такою діяльністю, а й являє собою цілеспрямовану діяльність зі складання системи планів, обґрунтування та розробки планових показників, які характеризують рівень забезпечення суб'єкта необхідними інвестиційними ресурсами. Метою цього процесу є забезпечення підвищення ефективності інвестиційної діяльності в перспективі.

Підприємство в процесі своєї господарської діяльності стикається з багатьма контрагентами, тому, щоб зайняти своє місце на ринку і успішно функціонувати, воно повинно враховувати фактори, які впливають на його діяльність, а це, в свою чергу, вимагає планування і прогнозування власних кроків. Чим вищий рівень невизначеності, який є наслідком нестабільності, тим більшого значення набуває планування [3].

У нашій країні існує безліч недоліків пов'язаних із здійсненням інвестиційної діяльності на підприємствах. Проблеми пов'язані, насамперед, із недосконалістю нормативно-правової бази, державною

підтримкою інвестиційної діяльності, недостатнім рівнем підготовки відповідних фахівців, також існують проблеми з тим, що безліч методів оцінки інвестицій перебувають на стадії становлення.

Актуальним питанням щодо аналізу інвестиційної діяльності є відсутність значень фінансових показників, які б давали можливість порівняти значення фінансових коефіцієнтів відносно встановлених норм. Причиною даної проблеми є те, що підприємства не подають у фінансовій звітності дані фінансових індексів, за якими користувачі та потенційні інвестори могли б проаналізувати фінансовий стан підприємства.

На інвестиційну діяльність підприємства значно впливає ризик, що пов'язаний з формуванням прибутковості інвестиційних операцій. Врахування ризику вимагає серйозної уваги з боку керівників підприємства, оскільки є постійно діючим фактором, який необхідно передбачати в процесі прийняття всіх управлінських рішень щодо інвестиційної діяльності.

Науковці по-різному позиціонують причини необхідності планування інвестиційної діяльності, однак узагальнюючи можна стверджувати, що основними з них є:

- для врахування наявних альтернатив вкладання різних видів і обсягів інвестицій та вибору найбільш оптимального чи максимально ефективного є потреба в розробці відповідних планових проектів;
- важливість досягнення не лише високого рівня віддачі від здійснених вкладень, а й короткий термін окупності;
- ефективне сприяння уникненню (зниженню) ризиків, пов'язаних з вкладеннями капіталу у вигляді інвестицій тощо.

Велике значення для досягнення ефективності інвестицій має аналіз. В економічних наукових публікаціях і літературі є чимало підходів до оцінки інвестиційної діяльності, здійснення її аналізу, а також його методів. Серед основних методів можна назвати:

- оцінка загального обсягу (вартості) інвестицій;
- оцінка доцільності капвкладень;
- аналіз інвестиційної привабливості;
- аналіз беззбитковості інвестиційних проектів;
- аналіз ефективності капвкладень;
- аналіз структури капвкладень та їх ефективності;
- оцінка ефективності інвестиційних проектів;
- оцінка інвестиційних проектів за участі іноземних інвесторів;

– планування капітальних витрат та ін.

Проаналізувавши положення, методики, можна зробити висновок, що вони не повною мірою враховують особливості економіки України і потребують подальшого вдосконалення [2].

Проблеми активізації інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання в Україні є досить актуальними. Їх вирішення пов'язані з подоланням недосконалості в процесах планування, а також з потребою в поліпшенні методики аналізу та провадження інвестиційної діяльності. Планування такого роду діяльності з використанням новітніх методів дозволить направляти ресурси в ефективні сфери, вибирати кращі з альтернативних проектів, збільшувати їх прибутковість та підвищувати ефективність діяльності суб'єктів господарювання загалом.

Отже, вирішення даного питання є невідкладним, адже саме на ефективній підприємницькій діяльності в Україні і буде базуватись конкурентоспроможна та стабільна ринкова економіка.

Бібліографія:

1. Артюх М.Р. Аналіз інвестиційної діяльності підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://globalteka.ru/books/doc_details/5321----.html

2. Бондар М.І. Стан та вдосконалення аналізу ефективності інвестицій / М.І. Бондар // Економіка та держава. – 2008. – №2. – С. 8-11.

3. Здреник В.С. Сутність і необхідність інвестиційного планування на підприємстві / В.С. Здреник // Бухгалтерський облік, аналіз та аудит: проблеми теорії, методології, організації: збірник наукових праць НАСОНА. – К.: Інформ.-аналіт. агенство. – 2015. – Випуск 2 (15). – С. 58-63.

Руслана БОДНАР

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – к.н. держ. упр., доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Мосора Л.С.)

КООРДИНАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ В ПИТАННЯХ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ СІМ'Ї, ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ

Важливим чинником виходу із кризи українського суспільства є створення сучасної, ефективною системи державного управління, яка повинна бути створена шляхом проведення адміністративної реформи.